850 שנה[1] (׳וְנוֹשַׁנְתֶּם׳)
מהכניסה לארץ עד החורבן

ב׳ תפח - ג׳ שלח. 2,488 - 3,338 לבריאה

(כל תא = 10 שנים. שורה = 100 שנה)

[יהושע - 28 שנה, שופטים - 315 שנה, שמואל - 93 שנה, מלכים - 414 שנה]

פר׳ ואתחנן (דברים ד)

(כה) כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי ה׳ אֱלֹקֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ: (כו) הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן...

גמ׳ גיטין (פח א)

אמר רב חסדא אמר מר עוקבא, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר רבי ירמיה: דרש מרימר, מאי דכתיב (דניאל ט): ׳וַיִּשְׁקֹד ה׳ עַל הָרָעָה וַיְבִיאֶהָ עָלֵינוּ כִּי צַדִּיק ה׳ אֱלֹקֵינוּ׳? משום ד׳צדיק ה׳ אלקינו׳ - וישקוד ה׳ על הרעה ויביאה עלינו? אלא, צדקה עשה הקב״ה עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת... עולא אמר: שהקדים שתי שנים ל׳וְנוֹשַׁנְתֶּם׳.

רש״י

היינו צדקה שמיהר להביא הרעה לסוף ח׳ מאות וחמישים, דהיינו ב׳ שנים קודם ׳ונושנתם׳ דהיא בגימטריא ח׳ מאות וחמישים ושתים. ואם שהו עד ׳ונושנתם׳ היה מתקיים בהן ׳כי אבוד תאבדון׳.

---

1. סד״ע יא (הובא בעמ׳ 403). ועי׳ גם ערכין יב ב. וליתר דיוק: 850 שנה ועוד 4 חודשים, מי׳ ניסן (ב׳ תפח) עד י׳ אב (ג׳ שלח).